

KEIKKAKEITTÄJÄ

Kuva: Sebastian Trzaska

Kuinka muutan kaljan olueksi ?

Tällä palstalla olutkouluttaja ja oluenpanija Mikko Salmi purkaa mieltään oluen tiimoilta.

SÄ JUOT SITEN paljon kaljaa, todetaan kun työni tulee ilmi. "En paljon, mutta monen sortista", on yksi vastauksistani. Sillä tiellä olen kulkenut – ja hyvin on mennyt.

Nuoruudessani 1980-luvulla alkoi Suomeenkin –jos ei nyt virrata – niin tiputella muutamia ulkomaisia merkkejä. Siinä missä kaverit lantrasivat Dry Anista milloin mihinkin, minä tempasin aina eri oluen muovikassistani. Kyllä sille naureskeltiin.

Olvin Herttua, Diebels Alt, Mort Subite Kriek ja Karjalan Weizen Fest löytyvät muistoistani ja vuoden 1991 hinnastosta, joka oli kätevästi povitaskuun mahtuva. On hauska näyttää restonomiopiskelijoille rinnakkain nykyistä ja vanhaa hinnastoa. Että on sitä kehitystä tapahtunut.

OLEN KOULUTTANUT tuhansia opiskelijoita, pannut olutta satoja eriä ja rustannut aiheesta melkoisesti merkkejä. Elämäntyöni? Se on saada kalja muuttumaan olueksi niin puhekielessä kuin kirjoitetussakin. Tämä pieni muutos olisi merkittävä arvonnousu, mutta se ei käy kädenkäänteessä vaan ehkä puolessa vuosisadassa.

Mikä on ero? Kalja on kittausta, olut nautiskelua. Kyse on mielikuvista, kuten olen useasti marissut. Viiniväki on tajunnut sen oluenystäviä paremmin. Olut tarvitsee stailausta, sanoisi joku. Muodikkaat mikropanimot ovat sitä jo tehneetkin eksoottisin tuottein ja hipsterein etiketein.

Me, joille olut on ammatti, teemme sitä ihan jo olemuksellamme ja mielipiteillämme. Jos törttöilen oluttapahtumassa, pisteet lorisevat kaljankittaukselle ja vahinko olutnautiskelulle. Ihan puhtain paperein en varmasti selviä, mutta kukas elämästä selviäisikään. Silti kannattaa pitää itsensä skarppina, kun tekee duunia alkoholijuomien kanssa.

KAIKKI EIVÄT OLE skarppina, kun kohtavaat olutmiehen. Olin hiljattain autokaupoilla ja todistin mielenkiintoisia reaktioita. Kun muuan Kia-kauppias oivalsi sähköpostiosoitteestani toimenkuvani, pääsi piru valloilleen.

"Jaa kaljaa, no siitähän mekin tykkäämme – sekä tästä", naureskeli miekkonen ja tempaisi työpöytänsä uumenista kossupullon. Heti perään kaveri vetäisi jostain pullon Jaloviinaa ja jatkoi messuamistaan. Huomautin kuivasti, että alkoholijuomien promootio ei ehkä sovi autokaupan yhteyteen, vaikka pullot korkkaamattomia ovatkin.

Volvo-liikkeessä innokas miesmyyjä taas esitteli, välittömästi työni oivallettuaan, kännykästään kuvia oluttölkkipöytäelämästä. Se oli jo huomattavasti sympaattisempaa samoin kuin se, että näytönsästäjänä oli kuva myyjän jälkikasvusta eikä oluttölkistä.

MIKKO SALMI